

Základní škola Hamry

Matteo La Carbonara; Lucie Blahová; Anežka Říčanová; Štěpán Železný

Paní Nebojsová se narodila v roce 1956 v brněnských Obřanech. Žila pouze s maminkou a čtyřmi sourozenci, otec v rodině nefungoval.

Do jejího dětství zasáhly srpnové události roku 1968.

To člověk nevěděl, jestli bude válka nebo ne, vnímala jsem to tak blbě, protože po Hlaváčové jezdily tanky, po 10 hodině byl zákaz vycházení. Jsme měli takovej Most na Hlaváčové, tak to tam bylo plno těch ruských vojáků, takže my jsme se jako báli jako děcka. No takže trochu jsme byli takoví vystrašení, hlavně když viděl ty maminy, jak utíkají s vozíkama do samoobsluhy a honem nakupovat, aby bylo co jíst, že jsme nevěděli, jestli bude válka nebo ne.

Po ukončení základní školy Hamry, kterou také navštěvujeme, se paní Nebojsová rozhodla jít rovnou pracovat. Rodina totiž potřebovala peníze. V 18 letech se pak vdala.

Jó to jsme se poznali v Obřanech na plese, na Mysliveckým. To bylo na Orlovně, tam se dělaly plesy. Tak tam jsme se poznali.

Spolu s manželem žila pak paní Nebojsová v nově vzniklém sídlišti v brněnských Obřanech. Byt získali takzvanou svépomocí, kdy manžel chodil na stavbu pomáhat. Život v místě jim znepríjemňovala jen blízká cementárna, z které se šířil prach.

Cementárna, když to fouklo, tak to bylo až navrchu v sídlišti.